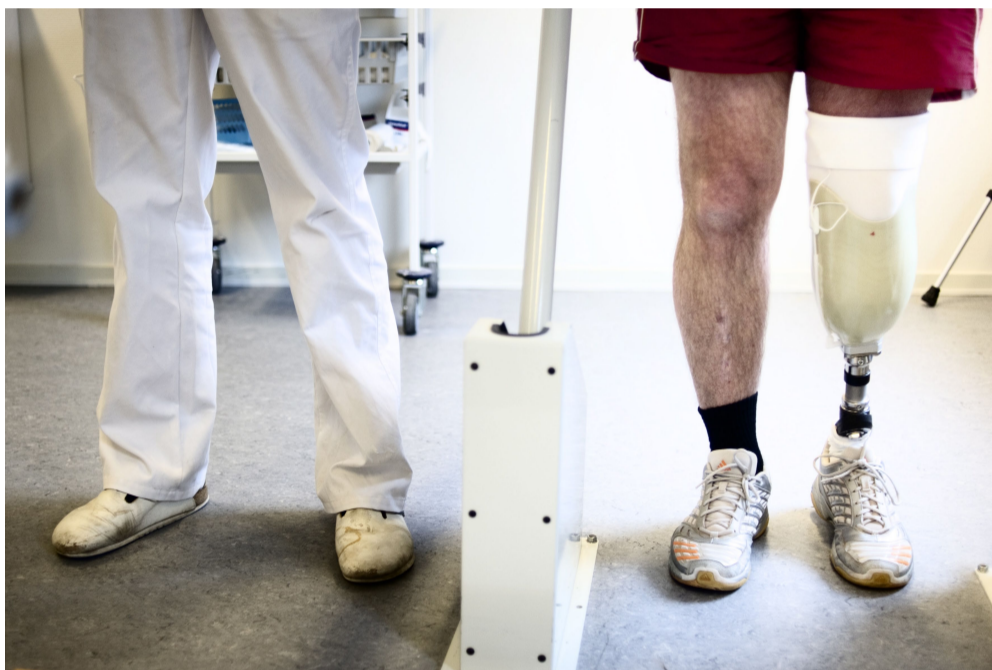

■ De første uger efter operationen sidder Morten i kørestol. Det er blevet sværere for ham at klare sig selv efter operationen, men det stopper ham ikke fra at gøre rent.

■ Som en del af sin genoptræning på Svendborg Sygehus skal Morten spille tennis i et Wii-spil. Han skal også stå på ski, som han gør her.

■ Morten går den første tur på sin nye protese. Det er første gang i ni år, at han går normalt.

- Nu kan jeg tage benet på nakken

Dagene efter operationen bruger Morten på at få besøg af sine børn, kolleger, venner og andre benamputerede, som han er kommet i kontakt med i løbet af årene.

Allerede to dage efter operationen er Morten til sin første genoptræning.

Tre uger efter operationen fjernes hæfteskærmene fra stumpen.

Såret er helet fint.

Balancegang på et ben

Morten fortsætter sin genoptræning på Svendborg Sygehus, hvor han mødes med en fysioterapeut i en time to gange om ugen:

- Så passer det med, at jeg kan arbejde på halv tid.

Da jeg ankommer til en af Mortens træningssessioner, synger februar på sidste vers.

Han står foran et fjernsyn og spiller tennis i et Wii-spil.

Han støtter stumpen på en stor, blå, firkantet klump skum. Hver gang hans arm slår ud efter den virtuelle

tennisbold, skal han spænde mave- og rygmusklerne, for ikke at vælte.

Det vigtigste for Mortens træning er at genfinde balancen efter at have gået forkert i så mange år.

Små perler af sved pibler frem på Mortens pande.

Efter ti minutter foran Wii-spillet bruger han lige nogle minutter på at strække stumpen ud.

Selvom jeg har fulgt ham gennem hele forløbet, er det stadig underligt at se, at det nederste af hans ene ben nu er væk.

I næste øvelse skal Morten sidde på en bold. Det er svært for ham at holde balancen, fordi der ikke er nogen støtte for den venstre side af kroppen. Først skal han dreje overkroppen fra side til side.

- Det er der ingen ben i, siger han.

- Det vigtige er ikke, at det går hurtigt, men at du holder balancen, forklarer den kvindelige fysioterapeut tålmodigt.

Der er ikke mere end et par uger, til Morten skal til at fortsætte sin genoptræning med en protese på.

Stumpen er allerede svunden meget ind. Den er skrumpet fra 40 centimeter til 37 centimeter.

Når den er 36 centimeter i omkreds, skal Morten have lavet sin første protese.

Regner med at gå derfra

Jeg møder Morten igen i midten af marts.

Det sner, og han kæmper lidt med sine krykker på den isglatte parkeringsplads ude foran Ortos, en bandagistvirksomhed i Odense.

Hans smørrede grin afslører, hvor spændt han er. Han får sin første protese i dag.

- Jeg regner med at gå derfra, fortæller han begejstret.

Det er bandagist Christian Neumann, der skal lave metalbenet, og han begynder med at undersøge stumpen.

Der er kommet et lille sår på spidsen, men med lidt ro vil det hurtigt hele.

Bandagisten trækker en plastiklomme hen over stumpen. Derefter trækker han fem lag skinnende glasfiberstof ud over.

Han forlader lokalet og kommer tilbage med noget, der ligner en værktøjskasse.

Han trækker en fugepistol op, der indeholder to forskellige typer lim, som føres ind under glasfiberen med en slange.

Christian Neumann trykker på fugepistolen, og limen fordeler sig ud over benet.

Glasfiberen bliver beige ligesom en kop kaffe, der er spildt ud over en hvid dug.

Han slipper fugepistolen og skubber limen op ad benet med sine hænder.

Da limen dækker hele stumpen, tager han en trykpose frem, som han skubber op på benet, inden han pumper den op, for at sikre sig at protesen sidder helt til.

Morten kan se frem til at skulle have lavet to eller tre nye proteser inden for det næste halve år, fordi stumpen forandrer sig meget.

- Jeg regner ikke med at skulle ud og løbe en fem kilometer lige foreløbig. Målet i dag er bare at gå herfra på to ben, siger Morten.

- Det gør du ikke, siger Christian Neumann.

- Det kan sætte dit forløb flere måneder tilbage, hvis det går for hurtigt, uddyber han til en tydelig skuffet Morten.

- Hvis du siger, at det er sådan det skal være, så er det o.k., svarer Morten efter nogle sekunders stilhed.

” Der er ikke nogen grund til at sætte mig selv flere måneder tilbage, fordi jeg vil gå på protesen så hurtigt som muligt. Jeg kunne jo godt mærke, at jeg hurtigt blev øm, så jeg gør, som han siger.

Morten erkender, at han ikke som planlagt kan gå fra det første besøg hos bandagisten.

Han er en smule slukøret.

I mellemtiden er glasfiberen størknet, og Christian Neumann tager protesen af.

Han bærer afstøbningsud i værkstedet. Det kunne ligne et cykelværksted, hvis ikke det var for alle plastiklemmerne, der ligger på metalreoler langs den ene væg.

Han får hurtigt skåret benet til og sætter en fod og en metalskinne på, der skal fungere som ankel, inden han bærer protesen ind til Morten.

Morten tager benet på, og rejser sig.

Hans øjne stirrer undrende frem for sig, som om han ikke helt ved, hvad det er, der foregår syd for det ene knæ.

De første skridt er tøvende, overdrevne og unaturlige.

Det ligner lidt, at han går på Månen, men han finder hurtigt balancen.

- Der er mere elasticitet i den her end i mit eget ben.

- Jeg skal lige vænne mig til, at jeg kan lægge vægten på benet, uden at det gør ondt.

Han kan også mærke nu, hvorfor han ikke får lov til at gå ud fra Ortos på to ben.

- Jeg er lidt øm, indrømmer han og gubber stumpen lidt.

Næste gang Morten må gå på protesen, er til genoptræning.

Selvom han er skuffet over ikke at kunne gå ud fra bandagisten på to ben, forstår han godt Christian Neumanns advarsler.

- Der er ikke nogen grund til at sætte mig selv flere måneder tilbage, fordi jeg vil gå på protesen så hurtigt som muligt. Jeg kunne jo godt mærke, at jeg hurtigt blev øm, så jeg gør, som han siger.

Motorcykulturen

Kalenderen viser april, da jeg mødes med Morten igen.

Han går næsten helt normalt nu. Meget bedre end før operationen.

Egentlig ville han have kørt første gang til åbningen af Dyrehavsbakken i slutningen af marts, men det regnede så meget den dag, at Morten ikke ville begive sig ud på to hjul.

Morten skal ud og køre på sin motorcykel for første gang.

Vi mødes i motorcykelklubben GW Olfert, der ligger i Middelfart.

Pladsen er fyldt med Gold Wing-motorcykler i turkis, guld, og grønne farver. En enkelt af køretøjerne har endda et plyssæde.

Nogle af vennerne kommer Morten i møde på parkeringspladsen.